

selskabeligt Samvær. Jeg er gammel kendt paa „Bøgdgaard“.

P. T. Nielsen: Det ærede Medlem for Aarhus Nordre (Sabroe) begyndte i Dag sin Tale med at henvende sig til mig. Jeg forstaar godt, at det Angreb, jeg i Gaar rettede mod det ærede Medlem, falder ham noget for Brystet, og jeg havde derfor ventet, at han i den Henvendelse, han i Dag gjorde til mig, vilde have forsøgt paa at afkræfte mit Angreb. Dette forsøgte det ærede Medlem imidlertid ikke. Han kom derimod med en Historie om en anden Dreng, som „Kristelig Forening“ havde anbragt i en Plads, hvor denne Dreng havde hængt sig. Jeg forstaar ikke, hvad denne Historie kommer den Sag ved, som jeg berettede i Gaar. Den Dreng, jeg omtalte, havde „Kristelig Forening“ ikke anbragt, og han hængte sig for øvrigt heller ikke, han var anbragt af Skoledirektionen i København paa „Himmelbjerggaarden“, og det var „Himmelbjerggaarden“s Forstander, som havde anbragt ham i den Plads, han fik efter sin Konfirmation. Han var kun i den Plads een Dag, saa gik han fra Pladsen og kom ved det ærede Medlems Hjælp tilbage til København. Det var det, jeg bebrejdede det ærede Medlem.

Det ærede Medlem havde i Gaar den Dristighed at paastaa, at han havde undersøgt Forholdet. Den Anledning, det ærede Medlem nu giver mig til at tage Ordet, vil jeg benytte til at spørge det ærede Medlem, paa hvilken Maade og ved hvem han har undersøgt Forholdene. Der er 6—7 Mil fra Aarhus til Them. Naar det ærede Medlem ikke engang gør sig den Ulejlighed at ringe op i sin Telefon og spørge Forstander Hansen paa „Himmelbjerggaarden“ om Sagen, og naar det ærede Medlem ikke har 7-Mile-Støvler for at komme til Them, forstaar jeg ikke, hvorledes han grundigt kan have undersøgt den Ting i den Tid, der var levet ham til Raadighed. Det staar fast, at det ærede Medlem bekymrede sig ikke om at faa at vide, hvilken Karakter den Dreng havde, og bekymrede sig ikke om at faa noget at vide om denne Drengs Fortid, thi ellers havde det ærede Medlem forhørt sig hos „Himmelbjerggaarden“s Forstander. Det ærede Medlem bekymrede sig heller ikke om, hvorhen den Dreng gik, thi saa havde han ikke sendt ham tilbage til de daarlige Forhold, han var kommen fra, og som førte Drengen ind paa Forbryderbanen.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sabroe: Jeg er ikke Politianmelder. Naar jeg bliver bekendt med, at en Person, som søger min Assistance, har gjort sig skyldig i en almindelig Forseelse eller en Overtrædelse af den borgerlige Straffelov, gaar jeg ikke til Politiet. Jeg kendte ikke Forholdene paa „Himmelbjerggaarden“. Jeg siger, at om en Dreng løber bort fra „Godhavn“ og kommer til mig, eller om en Dreng eller en Pige fra „Hebron“ kommer til mig og søger Assistance, saa hjælper jeg dem. Ja, det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) ler. Det generer ham vel, at jeg svarer, naar jeg bliver spurgt, ligesom denne Forhandling i det hele vistnok generer det ærede Medlem i betydelig Grad. Til det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen) vil jeg sige, at jeg sagde udtrykkelig til den unge Mand: Naar De kommer til København, gaa da op til Borgmesteren — det var vist Magistraten, der havde sendt ham derover — og tal med ham om Sagen. Det lovede han mig, og jeg gav ham Rejsepenge. Det ærede Medlem mente, at det var en Forbrydelse af mig at hjælpe ham til København. Skulde jeg sende ham tilbage til Optragelsesanstalten? Hvad Forpligtelse havde jeg dertil? Jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg er fra mit ottende til fjortende Aar kommen hver eneste Sommer i Them By, der har min Familie hjemme, og der har jeg meget ofte tilbragt min Sommerferie. Jeg kender vedkommende Gaardmand, jeg ved, han har meget vanskeligt ved at holde Drengene. Jeg vidste, Drengen talte sandt. (P. T. Nielsen: Hvad hedder da Manden?) Det kan jeg ikke i Øjeblikket sige. (P. T. Nielsen: Han er ikke en Gang Gaardmand. [Munterhed.]). Til de Herrer, der le, vil jeg sige, at for Navne, især saadanne almindelige Navne, har jeg saa svag Hukommelse, at undertiden kan jeg ikke erindre Navnene endog paa nogle af mine bedste Venner.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

P. T. Nielsen: Det ærede Medlem sagde, at han vilde hjælpe denne Dreng. Hvilken Hjælp var det? Han hjalp ham ud af en Plads, som han aabenbart ikke kendte, og førte ham tilbage til Køben-